

[Krag.]

ærede Medlems Kritik som ubeføjet, navnlig paa Baggrund af det Arbejde, som det ærede Medlem og jeg i Fællesskab har staaet i paa samme Omraade.

Jeg maa tillade mig endnu en Gang at anbefale Tingets Medlemmer at stemme for de af Ministeren stillede og af Flertallet tiltraadte Ændringsforslag og at stemme imod de Ændringsforslag, som er stillet af det konservative Folkeparti og af Danmarks Retsforbunds Repræsentation her i Tinget.

Korsgaard: Som det kunde ventes, fremstillede det ærede Medlem Hr. Krag Tingene rent talmæssigt forkert. Han sagde, at det faktiske ved denne Lovgivning var, at man gav Landbruget en Lettelse paa 20 Mill. Kr. Dette er ganske forkert. Man giver Jord, som ligger udenfor Købstæderne og København, en Lettelse paa 20 Mill. Kr., men det er ikke det samme. Det er endnu ikke gaaet op for det ærede Medlem, og det viser jo i Virkeligheden, hvor uhyre overfladisk der er handlet i denne Sag. Det viser dette, og det viser saa meget andet. Den Lettelse, Landbruget faar, er i hvert Tilfælde væsentligt mindre. Om den er 3, 4 eller 5 Mill. Kr. mindre, tør jeg ikke afgøre. Men yderligere fremstillede det ærede Medlem Hr. Krag Sagen saaledes, at disse 20 Mill. Kr. — det laa i hvert Fald i Tonen —, som altsaa i sig selv er forkerte, kan man regne med at bevare, hvis Forholdene ikke forbedres — det var den Tankegang, som laa i det, han sagde om Forrentningsprocenten. Det er jo ogsaa forkert. For hvis Forholdene ikke forbedres, saa vil Ejendomspriserne før eller senere rasle saa voldsomt ned, at Forrentningen til den lave Pris, naar man kommer en lille Smule over det nuværende Niveau, fremkommer af sig selv. Saa i enhver Henseende er den Fremstilling, det ærede Medlem Hr. Krag gav af Forholdene, ganske forkert.

Jørgen Jørgensen: Jeg har kun et Par Bemærkninger at gøre i Anledning af det Ændringsforslag, Retsforbundet har stillet. Det blev ikke afkræftet og kan ikke afkræftes af Partiets Ordfører, at det Forslag gaar ud paa, at Bygningsskatterne lettes indenfor den aamtskommunale Beskatning, og at denne Lettelse erstattes med en Indkomstbeskatning, og at denne Indkomstskat ikke er afviklet før i Løbet af 25 Aar. Det Forslag, vi har stillet, fører Bygningsskylden bort fra Landbrugsjorden, men giver som Erstatning en øget Grundskyld

den Dag, Konjunkturerne indenfor Landbruget bedrer sig. Det er Forskellen mellem vort og Retsforbundets Forslag, at under stigende Landbrugskonjunkturer bevirker den Erstatning, der gives efter vort Forslag, øget Grundskyld, men efter Retsforbundets Forslag bliver der øget Indkomstskat.

Det siges nu fra Retsforbundets Side, at de ikke har nødig at søge for de Penge, der skal bruges, for dem har vi andre skaffet. Nej, saa let gaar det ikke. Hvis man vil være ansvarlig Politiker, kan man ikke tage den Stilling, at man Gang paa Gang støtter Udgiftslove her i Tinget, men konsekvent stemmer imod enhver Indtægtslov for saa, naar man møder med sine egne Udgiftslove, at sige: Det har I andre jo skaffet Indtægterne til!

Den ærede Ordfører for Retsforbundet siger dernæst, at dette Lovforslag vil give en større Lettelse for de store Gaarde end for de smaa. Det er jo atter et fuldkommen modsat Standpunkt af det, man altid har hævdet: at Beskatningen naturligvis maa være ens for store og smaa Brug. Jeg har ved en tidligere Lejlighed spurgt Retsforbundet, om det har ændret Synspunkt i den Henseende, om der skal være Grundskyld efter en progressiv Skala, saaledes at de store Brug skal svare mere end de smaa. Det maa jo være det, man mener, naar man nu siger, at Lettelsen i Grundskylden virker stærkere for de større Ejendomme.

Men jeg mener, det er overflødigt yderligere at imødegaa et Parti, som har en Ordfører, der siger, at Landbrugskrisen er kommet her til Landet paa Grund af de Foranstaltninger, Lovgivningsmagten har truffet. Det er i den Grad urimeligt, at intet Menneske i denne Sal udenfor det ærede Medlems egen Kreds kan tage det alvorligt. Enhver anden vil dog mene, at en væsentlig Del af Krisen skyldes den Omstændighed, at Landbrugets Varer er faldet til omtrent det halve af, hvad de kostede før; den Indtægt, vi derigennem mangler, tror jeg ikke, man kan se bort fra.

De Regnestykker, det ærede Medlem opstiller med Hensyn til den indirekte Beskatning, mangler ogsaa en Del i Retning af at være rigtige. Det ærede Medlem hævder, at Kaffe- og Sukkerskattens Forøgelse vil betyde en Merudgift for en Husmandsfamilie paa 30 Kr. om Aaret. Jeg skal ikke forsvare disse Skatter, for de er ikke efter mit Ønske, men man skal ikke overdrive i den Grad, som det ærede Medlem her har gjort. Hvad er nemlig Sandheden? Kaffe- skattens Forøgelse vil andrage højt regnet 1 Kr. 50 Ø. pr. Individ og Sukkerskatten